

om juridiske knæbøjninger og alle mulige finurlige argumentationer, det siger vi, fordi der står mennesker bag alle disse sager, der står konkrete personer, som kommer ud for konkrete problemer, som f.eks. kvinden, der blev udvist til Iran. Det er af hensyn til de mennesker, der skal gøres noget, hvis myndighederne og det politiske flertal bag begår krænkelse af menneskerettighederne.

Debatten i dag har langt hen ad vejen handlet om politiske uenigheder mellem os, der står bag forespørgslen. Ja: Vi er hamrende uenige om udlændingepolitikken. For Enhedslisten er det afgørende, at vi behandler alle mennesker som mennesker, der har rettigheder, herunder retten til at gifte sig med hvem de vil og blive boende i det land, de bor i.

Kl. 12.55

Uanset hvem der er enig med hvem, så er målsætningen med denne debat om denne forespørgsel, at vi skal have fakta om virkeligheden på bordet: Hvad er konsekvenserne af udlændingeloven, og hvad er konsekvenserne af myndighedernes administration af den?

Meget i denne debat har tydet på, at der er behov for, at vi får de fakta på bordet, sådan at vi bagefter kan lave en lovgivning på udlændingområdet, som både er anstændig og overholder de menneskerettigheder, som vi i andre situationer bryster os af at overholde.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Der er ikke nogen, der har bedt om korte bemærkninger, så vi siger tak til ordføreren. Hermed er ordførerrækken afsluttet, og så er det integrationsministeren.

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Tak for debatten. Jeg synes, det har været en spændende debat. Men det har også været en debat, som i hvert fald hos mig har medført lidt undren, fordi jeg synes, den i høj grad har været udtryk for manglende politisk ansvar. Der har været meget snak om jurister her i dag.

Det burde ikke være nødvendigt at understrege det, men nu gør jeg det alligevel: Regeringens politik er at overholde de internationale konventioner. Det har den hele tiden været, og det vil den fortsat være. Regeringen følger løbende udviklingen og nye domme for at sikre, at vores retspraksis og vores lovgivning er i overensstemmelse med de internationale konventioner. Det behøver vi ikke at nedsætte et særligt ekspertudvalg for, det gør vi løbende.

Der er en række af de ting, som er blevet sagt i ordførerdebat, som jeg har lyst til at kommentere. Jeg vil simpelt hen tage dem en for en, jeg har bemærkninger til.

Fru Elsebeth Gerner Nielsen sagde i sin ordførertale for forespørgerne, at vi ved meget lidt om, hvad der foregår. Den udtalelse undrer jeg mig over. Dels har vi jo mange debatter, dels har der været flere samråd og mange spørgsmål omkring familiesammenføringsområdet, dels har vi forespørgslen her i dag.

Jeg kan også konstatere, at Institut for Menneskerettigheder finder, at reglerne om ægtefællesammenføring lever op til de menneskeretlige krav om forudsigelighed med hensyn til konsekvenserne af reglerens anvendelse.

Både fru Elsebeth Gerner Nielsen og hr. Morten Østergaard fremhæver den kritik, der bliver rejst af 28-års-reglen og reglerne for statsborgerskab, og jeg synes sådan set det kan være reguleret nok at være uenig i 28-års-reglen. Det er en politisk uenighed, og lad os så tage den politiske diskussion. Regeringen synes, at 28-års-reglen er en god regel.

Men Højesteret har faktisk fastslået, at man godt kan forskelsbehandle på baggrund af statsborgerskab. Det er det Institut for Menneskerettigheder kritiserer og siger at man ikke kan. Men det har Højesteret altså fastslået at man godt kan, og det er i overensstemmelse med internationale konventioner.

Fru Elsebeth Gerner Nielsen siger – og igen betragter jeg det som en politisk holdning: Det er helt fair, at enhver dansk statsborger skal have ret til at bo med sin ægtefælle i Danmark. Det er som sagt en politisk holdning, og det har intet med de internationale konventioner at gøre. De internationale konventioner siger ikke, at enhver statsborger har ret til at vælge, hvor vedkommende vil bo, og med hvem vedkommende vil bo. Men det kan være en politisk holdning, og det kan være en dør, som Det Radikale Venstre gerne vil åbne. Det er helt fair. Men lad være med at sige, at det handler om brud på de internationale menneskerettigheder.

Fru Anne-Marie Meldgaard har så en helt anden indgang til det her: Det handler kun om praksis, det handler slet ikke om politik. Udlændingepolitikken er, som den skal være, den er der ingen problemer med. Det handler om praksis.

Kl. 13.00

Fru Anne-Marie Meldgaard nævner tre eksempler: fælles børn, bagatelgrænser og gen-